

ПА ТОЙ БОК МЯЖЫ СОЦЫЯЛ-ДЭМОКРАТЫЧНЫЯ РАБОЧЫЯ ІДУЦЬ У КОМПАРТЫЮ

Расправай над спартакіядай фашызм распраўляецца
з „чырвонай небяспекай“

Рост уплыву кампартыі

БЭРЛІН. У Рэдыцы (Верхняя Сілезія) 19 соцыял-дэмакратычных рабочых заявілі аб сваім пераходзе ў кампартыю. У Зіхельрэдце (Дюрынгія) створана масовая група кампартыі, у якую ўступілі многія соцыял-дэмакратычныя рабочыя. У Басхгамерне ўтворана новая масо-

вал група камсамоу. Па ўсёй Дюрынгіі адбываецца кампанія вар’баваньня новых падпісчыкаў на масовую камуністычную газету. Намечана кантрольная лічба—6000 новых падпісчыкаў—ужо перавыканана. Завербавана 7500 новых падпісчыкаў.

15 ліпеня дзень беспрацоўных у Нямеччыне

БЭРЛІН. 4. Усемяецамі камітэт беспрацоўных ухваліў правесці 15-га ліпеня „дзень беспрацоўных“ ва ўсёй Нямеччыне, адначасова яго дэманстрацыяй і мітынгамі протэсту супраць урадавай палітыкі голаду. Камітэт звярнуўся з заклікам да рабочых і беспрацоўных ўсёй Нямеччыны.

Гіндэнбург вітае Гувэра

БЭРЛІН. 4. Прэзыдэнт Гіндэнбург паслаў вітаную тэлеграму прэзэ-дэнту ПАЗШ Гувэра да „дню нева-лежнасці ПАЗШ“. У тэлеграме Гіндэнбург піша, што ён шчыра

спадзяецца, што сяброўскія адносіны паміж ПАЗШ і Нямеччынай будуць у далейшым умацоўвацца і што плин Гувэра будзе з поспехам для ўсяго сьвету праведзены ў жыццё.

Масавыя арышты рабочых

БЭРЛІН. У Брэмеі працягваюцца масавыя арышты рэвалюцыйных рабочых. Нядаўна арыштаваны акруговы кіраўнік юных піонэраў. У Лейпцыгу закончыўся працэс па справе аб сутычцы паміж фашысцкімі і валахмі рабочымі, у часе якога фашысты забілі работара. На гледзячы на гэта суд вывадзіў пакараных фашысцкіх. 3 пакараных рабочых—6 прыгавораных на 2-м месіцы турэмнага зьвязьнення, 7 да 1-го месіцы.

Забаронены раённыя спартакіяды

БЭРЛІН. У сувязі з забаронай спартакіяды ў Бэрліне, у рэдае акруг і раёнаў Нямеччыны забаро-нены таксама раённыя спартакіяды.

Растуць шэрагі кампартыі

БЭРЛІН. 4. За апошнія тры ме-сяцы ў Прыморскай акрузе ў раёне Гамбургу завербавана 5222 сябры ў кампартыю Нямеччыны.

23 новых чырвоных камандзіры

30-га чэрвеня ў лагэры „Чырвоны ўрачышча“ адбыўся выпуск чырвоных камандзіраў Аб’яднанай Беларускай Вайскавай школы імя ЦВК БССР. З прывітаньнем ад ЦК КП(б)Б і ЦВК БССР выступіў старшыня ЦВК БССР тав. Чарвякоў. У сваёй кароткай пра-мове т. Чарвякоў ахарактарызаваў міжнароднае і ўнутранае становішча ў сучасны перыяд.

У капіталістычных краінах, кажа тав. Чарвякоў, крызіс і беспарадак. У нас новы і новы перамогі со-цудэўніцтва. Капіталістыя імкнучыя рознымі фор-мам і метадамі зьвязьняць адзіную ў папярэдніх артыкулах мы ўжо адзначалі ўсім неадваляючае выкананьне дэўнгу зьезду аб ператварэньні ЛКСМ у шматлікую арганізацыю, аб уцягненьні 100 проц. рабочай моладзі ў ЛКСМ.

Большасьць камсамольскіх колек-тываў не разгартулі належнай ма-савай работы ў групах, брыгадах, аграгатах, тым самым не забясьпе-чылі большавіцкіх тэмпаў удзягнен-ня рабочай моладзі ў ЛКСМ.

На гледзячы на чоткі і выра-зныя ўстаноўкі IX зьезду па вы-таньнях росту, у практыцы работы нагляднае скажэньні дырэктывы зьезду аб уцягненьні 100 проц. рабочай моладзі ў камсамол.

Мы мелі ў Гомелі, Барысаве, Віцебску і рад іншых арганізацый факты, калі прыём у ЛКСМ рабочай моладзі затрымліваўся на тэй па-дзе, што ў саюз трэба прымаць „лепшую“, падрыхтаваную ўжо „правараную моладзь“, „якая зна-ходзіцца ва ўдарных брыгадах“ і г. д. і г. д.

Акрамя таго, мы маем і такіх разважаньні: „мы заняты хутка расьцем, але гэты рост нам на прыносіць такіх-жа хутка ўзвыша-юцца ў гору вытворчых паказ-чыкаў. У на быццам-бы адбываецца

ДА КАНТРОЛЬНАГА ПЛЕНУМУ ЦК.

За шматлікімі годамі

раб-т „пачаў“ ростам і выкананьнем прафінансу. Нам трэба штосьці зрабіць, неабходна нейкія захады ўжыць, каб павазьніць росту не перавышала паказчыкаў гаспа-дарчага ўдзелу ЛКСМ“.

Сьцьвардзэньні гэтых таварышоў, з аднаго боку, падкрэсьліваюць іх перазуменьне таго, што тэмпы рос-ту знаходзіцца ў прастай сувязі з гаспадарчай актыўнасьцю камса-мольскай арганізацыі. Чым глыбей і актыўней камсамол удзельнічае ў політычным і гаспадарчым жыцці прадпрыемства, тым большы ахот са-юзам рабочай моладзі, тым большы прыток у камсамол.

Паказчыкі росту тэй ці іншай арганізацыі—гэта ў той-жа самы час—паказчыкі г спадарчага ўдзелу дакай арганізацыі.

З другога боку ўсе гэтыя размо-вы—нішто іншае, як праявы „ля-вацкіх“ сороб „падаравіц“ рапэньні

БАГАЦЫ ТАРПЯНЫХ НЕТРАУ ПАТРАБУЮЦЬ ФОРСАВАНАГА ДАСЬЛЕДВАНЬНЯ

Комсамол павінен змагацца за дасьледваньне кожнага га
балот, аказваць дапамогу дасьледчым партыям Белторпу

Паводле пастановы ўраду БССР мы павінны пра-весьці дасьледваньне 100 тысяч га тарпняных балот, да гэтага часу дасьледвана толькі 20 проц. Лёзунг ператварэньня Беларусі ў тарпняны Днобас патрабуе ад нас вялікай ўвагі ў правядзеньні дасьледчай працы. Зьмянчаныя сёньня матар’ялы сьведчаць аб тым, што з боку грамадзкіх арганізацый і камсамолу няма належнай увагі да гэтай важнейшай працы. На менш важную ролю ў выкананьні нашага лё-зунгу адбывае навуковае вывучэньне фрэзернай торпзабычцы.

З-за галаваданьскіх, шэсьціх адносін з боку асобных спецыялістаў тарпняной дасьледчай станцыі, вывучэньне матэрыялаў фрэзернай торпзабычцы на балотах БССР у гэтым годзе амаль сарвана. Зараз патрэбна мобілізаваць усе сілы для таго, каб да канца сэзону навукова-дасьледчая станцыя вывучыла гэтае пытаньне. Сэкцыя торпу на рабсельбораўскім зьездзе павінна будзе ўнесці ў якасьці дадаткаў да тэзісаў гэтыя прапановы.

Вышэй, вышэй тэмпы!

2-ліпеня дало значнае павышэньне торпзабычцы ў параўнаньні з міну-лым днём. Усяго зьвестка за гэты дзень 3986, 2-тон торпу, што складае 48,6 проц. сучаснага заданьня. Такім чынам, сэзонны плян выкананы на 17,4 проц., альбо 122.194,7 тон торпу, што складае 34,5 календарнага пляну.

На Патрыкоўшчыне ігнаруюць дасьледваньне тарпняных масываў

10-ты атрад дасьледчай партыі Белторпу працуе ў Патрыкоўскім раёне ў надзвычайна цяжкіх абста-вінках.

Аддзіны грамадзкі арганізацый да ае дрэвыны. Так, для таго каб атрымаць падводкі для праезду з аднаго масыва на другі патрэбна спэцыяльнае ўмяшэньне райкому камсамолу. Камсамол Турэці, які зьяўляецца старшынёй арцелі воз-чыкаў, адмаўляецца перавозіць да-сьледчую партыю, мотывуе тым, што ўдзельнікі гэтай партыі, як быццам прыватныя асобы.

Тав. Турэці на разумее важ-насьці праводзімай дасьледчай ра-боты па тарпняной прамысловасьці, а такіх Турэціх багата.

Аддзіны да дасьледчай работы ў

Патрыкоўскім раёне характэрна-юцца і наступным фактам. На Курчынінскім балодзе арганізавана коопэрацыйная арцель па здабычы торпу з мэтай перамяшчэньня ра-бочых з дасьледчай партыі ў готу арцелі. Старшыня сальпо тав. Ра-дзенька снабжае гэтую арцель хар-чаваньнем за ліў дасьледчай партыі Камсамольскай ачэбка на гэта не зварачвае ўвагі.

Пытаньне працы дасьледчых ат-редаў павінна стаць адным з га-лоўных у рабоце масовых камса-мольскіх арганізацый, бо яно зьяу-ляецца адным з галоўнейшых зьвён-каў у ператварэньні Беларусі ў тарпняны Днобас.

Зубноў.

Галавацянны сарвалі

Зараз перад Міханавіцкай тар-пняной дасьледчай станцыяй стаіць задача даць тэорыю практычнага дзеяньня тарпняной прамысловасьці, даць шліхі ае кружнага разь-відэця.

У 1930 годзе станцыя рабіла нагляд над ужываньнем асадных машаў, што дало вынікі ў галіне зьніжэньня кошту торпзабычцы. Але гэты матар’ял не стаў набыт-кам усіх торпзавадаў.

1931 год павінен быў быць годам вывучэньня здабычкі, сучас-на і ўборкі фрэзернага торпу з іх вы-творчымі паказчыкамі ва умовах БССР.

Гэта тэма зьяўляецца зараз ад-най з галоўнай для тарпняной пра-мысловасьці, але для гэтай працы быў аддзелены выхастах верхавога балота з вялікай колькасьцю пней дзе фрэзерная здабычка немагчыма.

Такім чынам, станцыя замест на-вукова-дасьледчай працы па зда-бычы фрэзернага торпу займаецца здабычай пней.

Тут, „бязумоўна, дзейнічае рука школьніка“.

Дзе фрэзернага торпу і дасьлед-чай працы над ім рашылі інжы-нэр-тэхнолэг Шупікоў і хемік Ду-боўскі, якія былі ініцыятарамі вы-дзеньня навукова-дасьледчай працы па здабычы фрэзернага торпу на пністых балотах.

Зараз вытворчца нарада канста-тавала пагрозу зрыну вывучэньня здабычы фрэзернага торпу на Міха-навіцкай торпстанцыі і прапанавала заняцца яго вывучэньнем на адным з торпзавадаў Белторпу.

Гэта пытаньне патрэбна яе ма-гутчай вырашыць, а віноўнікаў зрыну вывучэньня механізаванага мэходу торпзабычцы трэба прыца-гнуць да адказнасьці.

Міхась Плашчынскі.

За шматлікімі годамі

III

Міноў

IX зьезду, адгарадзіць саюз ад знач-ных пласкоў рабочай моладзі; бо-льш таго, што саюз ня справіцца з арганізацыйным замацаваньнем рабочай моладзі, якая прышла ў ЛКСМ.

Неабходна ўсім гэтым размова-мі „байцоў“ за чыстату радуў камсамолу даць рашучы адпор.

Побач з гэтым, трэба ня з мен-шай рашучасьцю змагацца і су-праць установак: „Жыі, хлопцы, швай разгортвай работу на влр-боўцы, пленум блізіцца. Прейдзе пленум, талы адпачнем“.

Гэтыя размовы мы сустра-каем у сучасны момант у рэдае ачэск у парьяд падрыхтоўкі да кантрольнага пленуму. Гэтая на-строі трэба ў карані прысеч. Кры-валая росту павінна пачаць зьяв-ляцца, каб да 17 МЮД кожна ачэбка, кожны вытворчы райком мо-рапартаваць: „задаць пленуму ЦК выканана—100 проц. рабочай моладзі—у саюзе“.

Ня менш грубыя скажэньні ды-рэктыву IX зьезду па пытаньнях росту мы назіраем у вёсцы. Ска-жэньні гэтыя ў аснове ідуць па двух напрамках.

З аднаго боку „лявцыя“ на-строі—большь асерадняваньня кам-самолу. З другога—права-опартуні-стычна—выкідваньне лёзунга аб 100 проц. уцягненьні ў ЛКСМ усіх колгаснай моладзі.

Памылкі лэвага парадку закля-чаюцца канкрэтна ў тым, што рад райкомаў і ачэск у раёнах, ачэ не ахопленых сучаснай калектыві-зацыяй, высоўвае лёзунг: „рост за-лік ідывідуальнай моладзі сьмніць. Моладзь аднаасобнага ськтару ў кам-самол ня прымаць“. А ў раёнах сучаснай калектывізацыі даецца другая, ня менш памылковая ўста-ноўка—„Не дапусьць асерадня-ваньня арганізацыі. Прымаць на 10 батракоў на больш 1 серад-няка“.

Гэтыя памылкі маюць адзін па-атак: перазуменьне соцыяльных зрукаў, якія адбыліся ў вёсцы ў працэсе калектывізацыі.

Гэтымі раёнамі аб асерадняч-ваньні саюзу таварышы імкнучы адгарадзіць камсамол ад маладых колгаснікаў, якія зьяўляюцца апо-рай пралетарскага кіраўніцтва ў вёсцы.

Памылкі правага парадку закля-чаюцца ў спробах раду райкомаў і ачэск падміняць установаў зьезду і прымаць у камсамол меншую част-ку колгаснай моладзі, адданую кол-гаснай справе, правараную ў ба-рацьбе з кулаком, якая актыўна ўдзельнічае ў грамадзкім жыцці, лёзунгам аб пагалоўным уцягненьні колгаснай моладзі ў рады саюзу. Побач з гэтым ёсьць большь у ачэбняўленьні рашэньняў IX зьез-ду аб утварэньні ў бліжэйшы час пры кожным колгасе, саўгасе, МТС камсамольскай ачэбкі.

Размовы тут ідуць у тым на-прамку, што „мы ня справімся з кіраўніцтвам такой масы ачэск, у нас ня хопіць актыву“ і г. д.

У даўні артыкулах мы спыніліся на асвоўных скажэньнях у практы-цы і палітыцы росту.

НОВАЯ АБС-АНОУКА-НОВЫЯ ЗАДАЧЫ ГАСПАДАРЧАГА БУДАУЊІЦТВА

Прамова на нарадзе гаспадарнікаў 23 чэрвеня 1931 г.

Таварышы! 3 матэрыялаў нарады відаць, што з пункту погляду выканання плану наша прамысловасць падстаўляе даволі страткі малюнак. Ёсць галіны прамысловасці, якія далі рост прадукцыі за мінулыя 5 месяцаў параўнальна з мінулым годам на 40-50 проц. Ёсць галіны прамысловасці, якія далі яшчэ больш 20-30 проц. прыросту. Ёсць, нарэшце, пазасобныя галіны прамысловасці, якія далі мінімальны прырост—якіх-небудзь 6-10 проц., а то і менш таго. Да апошніх трэба аднесці агульнае прамысловасць і чорную металургію. Малюнак, я бачыце, страткі.

Чым вытлумачыць гэту страткасць? Дзе прычына адставання некаторых галін прамысловасці? Дзе прычына таго, што некаторыя галіны прамысловасці даюць усяго толькі 20-25 проц. прыросту, а агульнае прамысловасць і чорная металургія даюць яшчэ меншы прырост, пятацца ў хвіліцы за іншымі галінамі?

Прычына заключаецца ў тым, што за апошні час умовы развіцця прамысловасці змяніліся ў карані, стварылася новая абстаноўка, якая патрабуе новых прыёмаў кіравання, а некаторыя нашы гаспадарнікі замест таго, каб змяніць прыёмы работы, усё яшчэ прытрымліваюцца прадважэння старога. Справа, значыцца ў тым, што новыя умовы развіцця прамысловасці патрабуюць работы па-новому, і некаторыя нашы гаспадарнікі не разумеюць гэтага і ля бачаць таго, што трэба кіраваць цяпер па-новому. У гэтым прычына адставання некаторых галін нашай прамысловасці.

Што гэта за новыя умовы развіцця нашай прамысловасці? Адкуль яны ўзяліся? Іх, гэтых новых умоў, прынамсі, 6. Разгледзім гэтыя ўмовы.

1. Рабочая сіла

Гутарка ідзе перш за ўсё аб забеспячэнні прадпрыемстваў рабочай сілай. Раней звычайна рабочыя самі ішлі на завод, на фабрыку, быў, значыць, нейкі самацёк у гэтай справе. А самацёк гэты вынік таго, што было беспрацоўе, было раскіданасць у вёсцы, была галечка, быў страх, оладзі, які гнаў людзей з вёскі ў горад. Памытцеце формулу: "Бегства мужыка з вёскі ў горад". Што прымушала селяніна ўнікаць з вёскі ў горад?—Страх голаду, беспрацоўе, тая акалічнасць, што некалькі былі да мажучай і ён гатоў быў удзякаваць за хоць да чорта на рогі, абы толькі атрымаць яку-небудзь работу. Так, або амаль так абставіла ў нас справа ў пачатку мінулага.

Ці можна сказаць, што мы маем такі-ж самы малюнак зараз?—Не, нельга гэтага сказаць. Наадварот, абстаноўка цяпер змянілася ў карані. Імяна таму, што абстаноўка змянілася, у нас няма больш самацёку рабочай сілы. Што-ж уласна, змянілася за гэты час?

Па-першае, мы ліквідавалі беспрацоўе, значыць, мы знішчылі ту сілу, якая пацягла на "рынак працы".

Па-другое, мы ладзілі ў карані раскіданасць у вёсцы—значыць перамаглі тую самую масавую гачучу, якая гнала селяніна з вёскі ў горад. Нарэшце, мы забеспячылі вёску дэсяткамі тысяч трактараў і сельгасмашынамі, разбійлі кулака, стварылі колгасы і далі сяжанам магчымасць працаваць палюдку. Цяпер вёсцы ўжо нельга называць мажучай для селяніна, і імяна таму, што не нельга называць больш мажучай, селянін стаў асядаць у вёсцы, і ў нас на стала больш сілы ўдзякаваць мужыка з вёскі ў горад, ці самацёка рабочай сілы. Вы бачыце, што мы маем цяпер зусім новую абстаноўку і новыя умовы забеспячэння прадпрыемстваў рабочай сілай. Што-ж з гэтага вынікае?

З гэтага вынікае, па-першае, тое, што нельга больш разлічвацца на самацёк рабочай сілы. Значыць, ад палітыкі самацёку трэба перайсці да палітыкі арганізаванага набору рабочых для прамысловасці. Але для гэтага існуе аднаго толькі шлях—шлях дагавору гаспадарчых арганізацый з колгасамі і колгаснікамі. Вы ведаеце, што на гэты шлях сталі ўжо некаторыя гаспадарчыя арганізацыі і колгасы, прычым вопыт паказвае, што практыка дагавору дае сур'ёзныя поспехі як для колгасаў, так і для прамысловых прадпрыемстваў.

З гэтага вынікае, па-другое, што трэба безадкладна перайсці на механізацыю найбольш цяжкіх працэсаў працы, разгортваючы гэту справу па ўсю (яснае прамысловасць, будаўнічая справа, агульнае прамысловасць, нагрук-выгрук, транспорт, чорная металургія і г. д.). Гэта ня значыць, разумеючы, што трэба нібы закінуць рухавую працу. Наадварот, рухавая праца павінна яшчэ будзе адіграваць у вытворчасці самую сур'ёз-

ную ролю. Але гэта значыць, што механізацыя працэсаў працы з'яўляецца гэтай новай для нас і разнастайнай сілай, без якой немагчыма вытрымаць нашых тэмпаў, ні новых маштабаў вытворчасці. У нас ёсць нямала гаспадарнікаў, якія "ня вераць" ні ў механізацыю, ні ў дагаворы з колгасамі. Гэта тыя самыя гаспадарнікі, якія не разумеюць новай абстаноўкі, ня хочучы працаваць па-новому і сумуючы па "старых добрых часох", калі рабочая сіла "сама ішла" на прадпрыемствы. Няма чаго і гаворыць, што такія гаспадарнікі, які неба ад зямлі, далёкі ад усё новых задач гаспадарчага будаўніцтва, якія ставяць нам новыя ястановы. Яны від вочна думаюць, што затрудненні з рабочай сілай прадстаўляюць вынік чаго-небудзь, што недахват рабочай сілы з'явіўся сам у парадку, так сказаць, самацёку.

Гэта, таварышы, заблуджэнне. Затрудненні з рабочай сілай ня могуць з'явіцца самі. Яны могуць з'явіцца толькі ў рэзультат нашых уласных намагаванняў. Ітак, арганізавана збіраць рабочую сілу ў парадку дагавору з колгасамі, механізаваць працу—такія ж задачы. Так абстаіць справа з пытаннем аб першым новым намагаванні развіцця нашай прамысловасці.

Паройдзем да пытання аб другой умове.

2. Зарплата рабочых

Гаварыць толькі што аб арганізаваным наборе рабочых для нашых прадпрыемстваў. Але набраві рабочых яшчэ не азначае зрабіць усю справу. Для таго, каб забеспячыць нашы прадпрыемствы рабочай сілай, неабходна забіць таго, каб замацаваць рабочых за вытворчасцю і зрабіць склад рабочых на прадпрыемстве больш ці менш пастаянным. Наўрад ці трэба даказваць, што без пастаяннага складу рабочых, які больш-менш вывучылі тэхніку вытворчасці і прыстасаваліся да новых механізмаў,—немагчыма пасоўвацца наперад, немагчыма выкарыстаць вытворчыя плыні ў працэсе вываду прычынаў бы кожны раз пачынаць пачынаць рабочых і траціць палову часу на іх вавучанне замест таго, кая выкарыстаць яго для вытворчасці. А што ў нас адбываецца зараз на справе? Ці можна сказаць, што склад рабочых на прадпрыемствах з'яўляецца ў нас больш ці менш пастаянным?

Не, нельга гэтага сказаць. Наадварот, у нас усё яшчэ ёсць на прадпрыемствах так званыя цяжучыя рабочыя сілы. Больш таго, на радзе прадпрыемстваў цяжучыя рабочыя сілы ня толькі не змяншаюцца, а наадварот расце і ўзмацняецца. Ба ўсім выпадку, ці мала знойдзецца прадпрыемстваў, дзе-бы не змянся склад рабочых па працы паўгода, або нават квартала, прынамсі, на 30-40 проц.

Раней, у перыяд аднаўлення прамысловасці, калі тэхнічны абсталяванне было ў нас нескладанае, а маштабы вытворчасці невялікія,—можна было сак-так "дзірпець" так званую цяжучую рабочую сілу. Цяпер—іншая справа. Цяпер абстаноўка змянілася ў карані. Цяпер у перыяд з'яўлення рэканструкцыі, калі маштабы вытворчасці сталі гіганцкімі, тэхнічнае абсталяванне да крайнасці складаным,—цяжучыя рабочыя сілы абзрыліся ў тып вытворчасці, які дэарганізуе нашы прадпрыемствы. "Дзірпець" цяпер цяжучыя рабочыя сілы—аначынь разлажыць нашу прамысловасць, знішчыць магчымасць выкарыстання вытворчых плыняў, падарваць магчымасць палепшэння якасці прадукцыі.

Дзе прычына цяжучыя рабочыя сілы?—У няправільнай арганізацыі зарплат, у няправільнай тэарыінай сістэме, у "лавацкай" ураўнаважнасці ў галіне зарплат. У радзе прадпрыемстваў тэарыяная стаўкі ўстаноўлены ў нас такім чынам, што амаль зыкае розніца паміж працаю кваліфікаванай і працаю некаваліфікаванай, паміж працаю пяхаю і працаю лёгкаю. Ураўнаважнасць выдэ да таго, што некаваліфікаваны рабочы не зацікаўлен пераходзіць у кваліфікаваны, такім чынам пазбаўлена перспектывы прасоўвання наперад з прычыны чаго ён адчувае сябе "прыватнікам" на вытворчасці, працуючы толькі часова для таго, каб "падарбіць" няможна і потым пайсці куды-небудзь у іншае месца, шукаць шчасця. Ураўнаважнасць выдэ да таго, што кваліфікаваны рабочы пачынае пераходзіць з прадпрыемства ў прадпрыемства для таго, каб знайсці, нарэшце, такое прадпрыемства, дзе могуць ацаніць кваліфікаваную працу належным чынам.

Адгукнуць "усягуды" рух з прадпрыемства на прадпрыемства, цяжучыя рабочыя сілы. Каб перамясціць

гэта зло трэба скасаваць ураўнаважнасць і разбіць старую тэарыяную сістэму. Каб знішчыць гэта зло, трэба арганізаваць такую сістэму тэарыя, якая-бы ўлічвала розніцу паміж працаю кваліфікаванай і працаю некаваліфікаванай, паміж працаю цяжкаю і працаю лёгкаю. Нельга дзірпець, каб токар чорнай металургіі атрымліваў столькі-жа, колькі падматальшчык, нельга дзірпець, каб машыніст на чыгуначным транспарце атрымліваў столькі-жа, колькі перапісчык. Маркс і Ленін гавораць, што розніца паміж працаю кваліфікаванай і працаю некаваліфікаванай будзе існаваць нават пры сацыялізме, нават пасля знішчэння класаў, і што толькі пры камунізме павінна знікнуць гэта розніца, што з прычыны гэтага "зарплата" нават пры сацыялізме павінна выдзяляць палову працы, а не палову патрабасці.

Але нашы ўраўнаважыцы з гаспадарчых і ў профсаюнаў ня згодны з гэтым і мяркуюць, што гэта розніца ўжо знікне і пры нашым сацыялізме. Хто мае рацыю—Маркс і Ленін ці ўраўнаважыцы? Трэба меркаваць, што мае рацыю Маркс і Ленін. Але з гэтага вынікае, што той хто будзе цяпер тэарыяную сістэму на "прычыпах" ураўнаважнасці, без уліку розніцы паміж працаю кваліфікаванай і працаю некаваліфікаванай, той рве з марксізмам, рве з ленінізмам.

У кожнай галіне прамысловасці, па кожным прадпрыемстве, кожным паку ёсць выданыя групы больш ці менш кваліфікаваных рабочых, якіх трэба замацаваць за вытворчасцю перш за ўсё і галоўным чынам, калі мы сапраўды павінны забяспечыць пастаянны склад рабочых на прадпрыемстве. Яны, гэтыя выданыя групы рабочых, складаюць аснову звычайна вытворчасці. Замацаваць іх за прадпрыемствам, за цэхам—значыць замацаваць увесь склад рабочых, абарваць у карані цяжучыя рабочыя сілы. А як іх замацаваць за прадпрыемствам? Іх можна замацаваць толькі шляхам прасоўвання ўверх, шляхам палепшэння ўзроўню іх зарплат, шляхам таго арганізацыі зарплат, якая належыць чынам ацэньвае кваліфікацыю рабочыя. А што значыць высунаць іх уверх і падняць узровень іх зарплат?

Гэта значыць, акрамя ўсяго іншага, адкрыць перспектыву для некаваліфікаваных рабочых і даць ім стимул для прасоўвання ўверх для прасоўвання ў разрад кваліфікаваных. Вы самі ведаеце, што нам патрэбны цяпер сотні тысяч і мільёны кваліфікаваных рабочых. Але, каб стварыць кваліфікаваных, трэба даць стимул і перспектыву не абучэнным рабочым, да іх прасоўвання наперад, шлях да прасоўвання ўверх. І чым больш сямей мы станем на гэты шлях, тым лепш, бо гэта асноўны сродак ліквідацыі цяжучыя рабочыя сілы. Эканоміка ў гэтай справе—значыць, зрабіць звычкі, ісці супроць інтарэсаў нашай сацыялістычнай індустрыі.

Для замацавання рабочых за прадпрыемствам неабходна яшчэ дадасць палітычны іх забяспячэння і кваліфікацыю ўмоў. Нельга адмаўляцца, што ў галіне кваліфікацыі будаўніцтва і забеспячэння рабочых у апошнія гады зроблена некалькі. Але таго, што з'явілася, аўсім невястачка для таго, каб задаволены патрабасці рабочых, якія шпарка растуць. Нельга спасылацца на тое, што раней кватэр было менш, чым зараз і што з прычыны гэтага можна суакупіцца на да-сагнуты рэзультат. Нельга таксама спасылацца на тое, што раней забеспячэнне рабочых было значна горшае, чым зараз і што можна з прычыны гэтага быць заласцены існуючым становішчам. Толькі шлях іх даскору пратухлых людзі могуць захапіцца спасыланнем на мінулае. Трэба выходзіць ня з мінулага, а з узрастаючых патрабасці рабочых у дадзены момант. Трэба разумець, што ўмовы існавання рабочых змяніліся ў нас у карані. Рабочыя зараз—ня тое, што раней. Цяперашні рабочы, наш сацыялістычны рабочы, хоча жыць з заласцены існаваннем усіх сваіх матэрыяльных і культурных патрабасці і ў сённяе забеспячэння культурных і ўсіх іных патрабасці. Ён мае на гэта прага і мы абавязаны забяспечыць яму гэты ўмовы. Праўда, ён першы цяпер ад беспрацоўя, ён свабодны ад ярма капіталізму, ён больш не раб, гаспадар сваёй справы. Але гэтага мала, ён патрабуе забеспячэння ўсіх сваіх бытавых і культурных патрабасці і мы абавязаны выканаць гэта яго патрабаванне.

Не забудзьце, што мы самі выступаем цяпер з пэўным патрабаваннем да рабочага,—патрабуем ад яго прапоўнай дысцыпліны, прапоўнай работы, сацыялістычна, ударна. Не забудзьце, што выдзяляе большасць

рабочых прыняла гэтыя патрабаванні саваецкай улады, з вялікім удзімам і выканаве іх гэроіскі. Не здымаючыся таму, што ажыццяўляючы патрабаванні саваецкай улады, рабочыя будуць у сваю чаргу дамагацца аа яе выканання яе абавязанстваў па далейшым палепшэнні матэрыяльнага і культурнага становішча рабо-ых.

Ітак, ліквідаваць цяжучыя рабочыя сілы, знішчыць ураўнаважнасць, правільна арганізаваць зарплату, палепшыць бытавыя ўмовы рабочых—такія ж задачы. Так абстаіць справа з пытаннем аб другой новай умове развіцця нашай прамысловасці.

Паройдзем да пытання аб трэцяй умове.

3. Арганізацыя працы

Гаварыць вышэй аб неабходнасці ліквідацыі цяжучыя рабочыя сілы, аб замацаванні рабочых на прадпрыемствах. Але замацаваць рабочых на прадпрыемстве—гэта не проста, трэба яшчэ паставіць работу ў такіх умовах працы, якія-б давалі ім магчымасць працаваць з толкам, узяцьма прадукцыйнасць, палепшыць якасць прадукцыі. Трэба, значыць, арганізаваць працу на прадпрыемствах такім чынам, каб прадукцыйнасць узяцьмалася з месца ў месца, з кварталу ў квартал. Ці можна сказаць, што цяперашняя практычная арганізацыя працы на нашых прадпрыемствах адказвае сучасным патрабаванням вытворчасці? На жаль нельга гэтага сказаць. Ба ўсім выпадку ў нас усё яшчэ ёсць раб прадпрыемстваў, дзе арганізацыя працы істотна "руку" і "ногу", дзе-застае парадку і ўзгодненасці работы маюць месца непарадак, блытаніна, дзе замест адказнасці за работу, пануе поўная безадказнасць і абязьлічка.

Што такое абязьлічка? Абязьлічка ёсць асцутнасць усякай адказнасці за працу, адсутнасць адказнасці за механізм, за вырштат, за інструменты. Зразумела, што пры абязьлічцы ня можа быць і гутаркі аб колькі-небудзь сур'ёзным уздыме прадукцыйнасці працы, аб палепшэнні якасці прадукцыі, аб беражлівым адносінах да механізмаў, вырштатаў і інструментаў. Вы ведаеце, да чаго прывяла абязьлічка на чыгуначным транспарце. Да такіх-жа вынікаў яна прыводзіць і ў прамысловасці. Мы знішчылі абязьлічку на чыгуначным транспарце і ўзялі работу апошняга. Мы павінны зрабіць тое-ж самае ў прамысловасці для таго, каб узяцьмалася работу на вышэйшую ступень. Раней можна было як-небудзь "абыходзіцца" з гэтай няправільнай арганізацыяй працы, якая з поспехам ажыццяўляла абязьлічку і адсутнасцю адказнасці кожнага за даданую канкрэтную работу.

Цяпер іная справа. Цяпер абстаіць аўсім іншы. Пры цяперашніх гіганцкіх маштабах вытворчасці і наяўнасці гігантаў-прадпрыемстваў, абязьлічка з'яўляецца тэю шрубай і адсутнасцю адказнасці кожнага за даданую канкрэтную работу.

Цяпер іная справа. Цяпер абстаіць аўсім іншы. Пры цяперашніх гіганцкіх маштабах вытворчасці і наяўнасці гігантаў-прадпрыемстваў, абязьлічка з'яўляецца тэю шрубай і адсутнасцю адказнасці кожнага за даданую канкрэтную работу.

Цяпер іная справа. Цяпер абстаіць аўсім іншы. Пры цяперашніх гіганцкіх маштабах вытворчасці і наяўнасці гігантаў-прадпрыемстваў, абязьлічка з'яўляецца тэю шрубай і адсутнасцю адказнасці кожнага за даданую канкрэтную работу.

Цяпер іная справа. Цяпер абстаіць аўсім іншы. Пры цяперашніх гіганцкіх маштабах вытворчасці і наяўнасці гігантаў-прадпрыемстваў, абязьлічка з'яўляецца тэю шрубай і адсутнасцю адказнасці кожнага за даданую канкрэтную работу.

шлі ў нас на бесперапынку надзвычайна хутка, без падрыхтоўкі адпаведных умоў, без належнай арганізацыі змеа, больш менш роўнакш-тоўных па якасці кваліфікацыі, без арганізацыі адказнасці кожнага за даданую канкрэтную работу. І гэта прывяло да таго, што бесперапынка, прадстаўленая волі стыхі, ператварылася ў абязьлічку. У выніку мы маем на радзе прадпрыемстваў папярочную, слабасую бесперапынку і не паяпярочную рэальную абязьлічку. У выніку—няма пачуцця адказнасці за работу, і нядаўная адносіны да механізмаў, масавая паломка вырштатаў і адсутнасць стимулу да ўздымаў прадукцыйнасці працы. Не дарма гавораць рабочыя: "Мы ўзялі прадукцыйнасць працы і палепшылі справу, але хто нас "ацэньвае", калі ніхто ні за што не адказвае?" З гэтага вынікае, сёй-той з нашых таварышоў паспяшыў дзе-дзе з уздыменнем бесперапынкі і, паспяшыўшы, скажы бесперапынку, ператварыўшы яе ў абязьлічку. Для ліквідацыі гэтага становішча і знішчэння абязьлічкі існуюць два выхадзі.

Альбо паставіць умовы ўздынення бесперапынкі так, каб бесперапынка не ператваралася ў абязьлічку, па ўзроўню таго, як гэта зрабілі ў адносінах чыгуначнага транспарту. Альбо таго, дзе няма зараз сур'ёзных умоў такога вопыту, адкінуць прэч папярочную бесперапынку, перайсці часова на 6-дзённую перапынку, як гэта зрабілі наладца на Саліградзім трактарным і падрыхтаваць умовы для таго, каб выршціць потым да сапраўднай не папярочнай прарыву, звярнуцца да бесперапынкі без абязьлічкі. Другі выхадзі—няма, ітак,—ліквідацыі цяжучыя рабочыя сілы.

Ня можна быць сумленным, што нашы гаспадарнікі досыць добра разумеюць усё гэта. Але яны маюцца, Чаму? Таму, відавочна, што баяцца праўды, але з якога часу баяліся пачаць баяцца праўды? Ці гэта ня верна, што ў радзе прадпрыемстваў бесперапынка ператварылася ў абязьлічку, што бесперапынка была скажана такім чынам да апошняй ступені. Ставіцца пытанне—чаму патрэбна такая бесперапынка? Хто адважыцца сказаць, што інтарэс захавання гэтай папярочнай і скажонай бесперапынкі вышэй інтарэсаў правільнай арганізацыі працы, дышч інтарэсаў развіцця прадукцыйнасці працы, вышэй інтарэсаў сапраўднай бесперапынкі, вышэй інтарэсаў нашай сацыялістычнай прамысловасці? Ці не ясна, што чым скары пахаваем папярочную бесперапынку, тым скары даб'ёмся арганізацыі сапраўднай, не папярочнай бесперапынкі? Некаторыя таварышы думаюць, што абязьлічку можна знішчыць заклінаваннямі, шырокавыжыванымі прамовамі. Я ведаю, што на ўсім вываду, рад гаспадарнікаў, якія ў сваёй барацьбе з абязьлічкай абмяжоўваюцца тым, што часта выступаюць на сходзе з прамовамі па адрасе абязьлічкі, думаючы відавочна, што пасля такіх прамов абязьлічка сама павінна знікнуць, так сказаць, у парадку самацёку.

Яны глыбока памыляюцца, калі яны думаюць, што ад абязьлічкі можна будзе пазбавіцца прамовамі і заклінаваннямі. Не, таварышы, абязьлічка сама ніколі ня знікне. Яе можна і павінны знішчыць толькі мы самі бо мы самі стамі за ўладзе і мы самі адказваем за ўсё, у тым ліку і за абязьлічку. Я думаю, што было-б шмат лепш, каб нашы гаспадарчыя кіраўнікі, замест таго, каб займацца прамовамі і заклінаваннямі заселі на месцаў дучу на капальні, ці на заводзе вывучылі-б там усё дэталі "дробязі" арганізацыі працы, звышчылі-б там на справе абязьлічкі і потым распусцілі-б вопыт дадана прадпрыемства на другія прадпрыемствы. Гэта было-б куды лепш. Гэта было-б сапраўды барэбной супроць абязьлічкі, барэбной за правільную большаўную арганізацыю працы, за правільную расставоўку сіл на прадпрыемстве.

Ітак, ліквідаваць абязьлічку, палепшыць арганізацыю працы, правільна расставіць сілы на прадпрыемстве—такія ж задачы. Так абстаіць справа з пытаннем аб трэцяй новай умове развіцця нашай прамысловасці.

(Працяг будзе)

Ня страціць лепшага часу бойкі за сілос

Ліпень месяц павінен даць ня менш 40% выканання пляну сілосавання. Тэрмінова на штурм чэрвеньскага прарыву

ШЫРЭІ СОЦСПАБОРНИЦТВА І УДАРНИЦТВА

Паводле пляну на колгаснай сыстэме сілосная кампанія павінна быць скончана ў жніўні месяцы. Выходзячы з гэтай задачы, Колгасцэнтр устанавіў, каб на працягу чэрвеня месяцы выканаць 15 проц. пляну сілосавання, ліпеня—40 проц. і рэшты—у жніўні. Аднак, матар'ялы з месц аб стане работы па сілосаванню сыгналізуюць аб тым, што ў большасці раёнаў чэрвеньскі плян сілосавання сарваў. Не забяспечана выкананне 40 проц. пляну ў ліпені месяцы.

Рад комсомольскіх ячэй, Барысаўская і інш., ня ўключыліся па-бавому ў выкананне пляну сілосавання.

Барысаўскі комсамол не апраўдвае званне шэфа

Комсамол—шэф сілосу. Гэта абавязвае вясковыя комсомольскія ячэйкі па ударнаму выступіць у бой за выкананне іліпавых заданняў па сілосаванню. Аднак, Барысаўскі комсамол палец аб палец на выпяў, каб выканаць праграму сілоса будаўніцтва.

Барысаўскі раён ў асноўным жывёлагадоўчы. Гармавая база для раёну выяўляецца ўдарнай задачай дня. Усё-ж большасць колгасаў яшчэ не распачалі работы па капанню сілосных ям. Дырэктыва ўрадавых органаў, каб да 1-га ліпеня поўнасцю скончыць высапку ям, ня выканана.

У Брадаўскім сельсавеце колгас „Перамога“ яшчэ ў мінулым годзе распачаў пабудову сілоснай ямы, але і сёння яна ня скончана.

У Зямбінскім сельсавеце ніводны колгас, ніводны сельсавет, ня сцялі пляну сілоснай кампаніі.

У Глібевскім сельсавеце плян пабудовы сілосных ям выкананы на 0,6 проц. замест 2400 кубаметраў выкапана ям усяго на 15 кубаметраў.

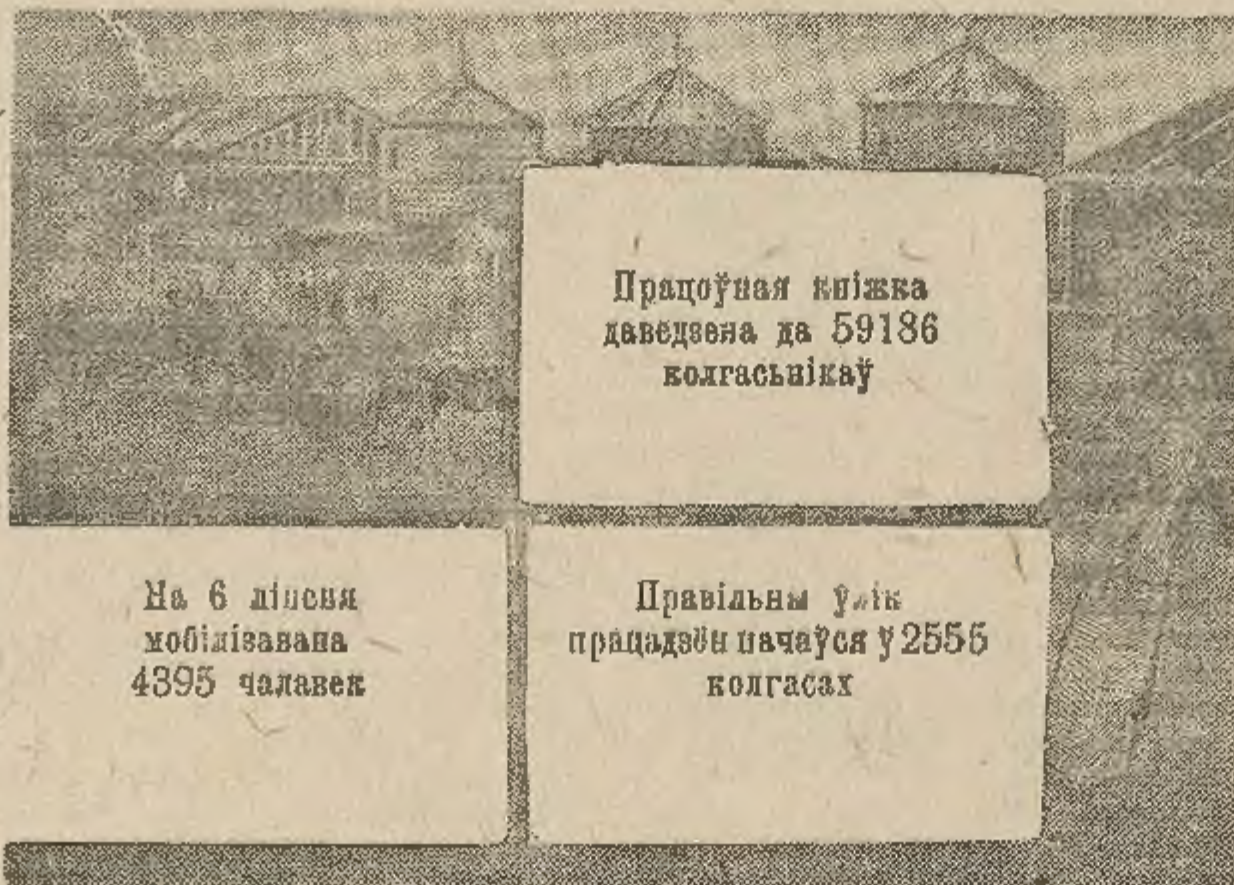
У тых колгасах, дзе комсомольскія ячэйкі па ударнаму ўзяліся за выкананне свайго абавязку—шэфа сілосу, работа па будаўніцтву сілосных ям і сілосавання кармоў праходзіць па-ударнаму. У колгасе „Чырвоная змена“ ўжо засіласавана 12 тн сілоснай масы. Колгас „Рой“ выкапаў 4 ямы і амаль выкапаў, пачаў сілосаванне масы. Колгас „Шлях Леніна“ засяў 6 га сілосных культур і поўнасцю выкапаў праграму пабудовы сілосных ям.

Гр. Кугель.

Раньняе сілосаванне пуставае ў большасці колгасаў сарвана.

Комсомольскія ячэйкі павінны тэрмінова, па-бавому распачаць сілосную кампанію. Трэба наварстаць недавыкананне ў чэрвені і забяспечыць у ліпені поўнае выкананне іліпавых заданняў з тым, каб у жніўні на 100 проц. выканаць плян сілосавання.

Неабходна даць рашучы адпор опартуністычнай стаўцы на самацек у сілосаванні, арганізаваць ударныя комсомольскія брыгады, у блжэйшыя дні скончыць пабудову новых ям, траншэй і агляд старых.

„У нас хопіць корму і бяз сілосу“

ГРЭСК, У Грэскім раёне праведзены курсы па сілоснаму будаўніцтву. Амаль у ўсіх колгасаў былі вылучаны прадстаўнікі на курсы віраўнікоў сілосага будаўніцтва. Аднак і пасля звяроту курсантаў у раёне колгасаў работа па падрыхтоўцы да сілоснай кампаніі не распачата. Так у колгасе Случ старшыня колгаса па запытанні віраўніка сілосага будаўніцтва—даць вольныя рукі для капання ям, адказаў:— „у нас і тае мала рабочых рук, хопіць корму бяз сілосу“.

У выніку гэтых опартуністычных разважанняў старшыні колгаса зрываецца выкананне пляну сілосавання у колгасе. Людзі, якіх навучалі на курсах, ня выкарыстоўваюцца.

Партыйная ячэйка і сельсавет павінны даць рашучы адпор опартуністычным разважанням асобных віраўнікоў колгасаў. Плян сілосавання павінен быць выкананы і перавыкананы.

Рачны Янка

Множыць іх прыклад

Комсомольская ячэйка вёскі Скародна (Ільскі раён) па-ударнаму разгарнула работу сілосага будаўніцтва. Складзены тры комсомольскія брыгады, якія прымацаваны

для асобных колгасаў для выкапні ям.

Комсомольскія брыгады арганізавалі ў колгасах моладзь і прыступілі да капання ям.

Комсомолец.

Як сілосаваць кармы

Запатрабаваны да сілосных устаноў

Вежа, якая і траншэй павінны не прапусціць вады і паветра, бо змяшчэнне вільготнасці сілоснай масы выклікае запавольванне працэсу сілосавання кармоў, а павышэнне паветра і нават невялікая яго колькасць выклікае развіццё шкодных для сілосавання гнілістых бактэрый.

Глыбіня ямы павінна быць ня больш 4 метраў і шырыня—ня больш 3-х метраў. Сілосныя пабудовы павінны мець гладкія і наважныя сценкі з тым, каб корм асядаў роўнамерна і не ватрымліваўся на ня роўнасцях сцен. Прыбліжэнныя памеры, якія можна раіць пры пабудове траншэй, наступныя: шырыня ўверсе 3 1/2 метра, унізе—2 1/2 метра; сярэдзіна—3 метра, глыбіня 2 1/2 метра; даўжыня залежыць ад мясцовых умоў і гаспадарчых патраб, але апаўняла не павінна быць больш 30 метраў. У шчы-

льным, злежалым гнілістым грунце магчыма проста выкапаць выцягнутую круглую яму з адвяснымі сценкамі без усякай абліпоўкі сцен.

У грунтох сярэдняй шчыльнасці (сугліністыя глебы) і аўсім рыхлых (супясчаныя і пячэныя глебы), трэба абавязкова рабіць абліпоўку сцен наступнымі матар'яламі: дошкамі, дрэвамі, цэглаю, глінаю з хворастан і лазом, каменнем і інш. матар'яламі.

Ямы і траншэй павінны калацца ў такім месцы, дзе ўзровень грунтовых вод быў бы ніжэй дна ямы ці траншэй на менш, чым на 0,5 мтр.

Час уборкі сілосных расьлін

Лепшым момантам уборкі сілосных расьлін і скарыстання аднаго для сілосавання, з'яўляецца 65-70 проц. вільготнасці сілосаемага корму.

Кукурузу лепш за ўсё ўбіраць на сілос, калі зерне ў пачатку знаходзіцца ў перыяде наважай сільнасці, ніжэй лясце жоўтае, сцібло выдзілае. Магчыма ўбіраць кукурузу і рэзай. У такім перыядзе

росту, расьліна ўтрымлівае патрэбны працэнт вільгаці, мала клетчаткі і найбольш смажына.

Славенскі ўбіраецца ў той час, калі з усяй масы расьлін на поўпазова зацьвіла.

Візу, коньскія бабы, зубін, сарадзіла і інш. бабовыя трэба ўбіраць павіж перыядам, калі расьліны ўсе зацьвітуць з поўным утварэннем бабовых стручкаў. Капашчын першага ўкоса лепш за ўсё ўбіраць на сілос у час цвяцценьня, а таму магчыма і раней ў залежнасці ад пагоды і гаспадарчых меркаванняў.

Сілосемя матар'ял павінен быць сьвежым і чыстым ад зямлі. Таму асабліва ад бацьвінны, усіх караняплодаў і бульбы, трэба абмываць зямлю вадою, альбо абавязваць зямлю рэзай матар'яла для сілосавання патрэбнага памерам 1-2 сантыметра (ня больш 3-х сантыметраў) у такім выглядзе корм сам па сабе добра ўлітніцца, выпікае паветра з сілоснай устаноўкі. Лепшым зьяўляецца клетчатны сок і корм, які хутчэй сілосемя Вурачы ліст і выпусны ліст і іншыя мяккія кармы (як сталы) магчыма сілосавань нават ня рэзайшы, альбо часткова пасекашы.

РАЗГАРНУЦЬ

па-ударнаму падрыхтоўку

У ФЭВ тэатрыкаў (Менск) комсомольскія колектывы налічае 450 чалавек комсомольцаў—75 проц. усяго вучнёўства.

Ва ўсіх палітычных кампаніях комсомольскія колектывы шэлы прымаў актыўны ўдзел. Дзякуючы добра падрыхтаваным соцспаборніцтва і ўдарніцтва правініліяны выкаваны на 104 проц. Прарыву, які адарыўся ў часе паводзі больш як на 1000 паліто, літвідаваны напалову.

Таксама добра падрыхтаваны праца на выпісцы газет. Школа ФЭВ выпісвае 512 экз. газет, з якіх 200 экз. „Чырвоная Змена“. Але дзякуючы пераборнай працы пошты і нарогуарнай даставцы газет, част-

ка вучняў застаецца на пошальні дабн бес газет.

Акрамя дасягненняў, ёсць пэлы рад недахопаў у працы комсомольскага колектыву. Колектыву дагэтуль не разгарнуў ашчэ падрыхтоўкі да ўсебеларускага вьезду рабсальскага і правядзення месячніку друку, ня было яшчэ справядачы васьцентавоты, южкорыганды пры ФЭВ працуюць дранна.

Партыйная ячэйка таксама ашчэ не разгарнула падрыхтоўкі да вьезду рабсальскага.

Трэба па-ударнаму наладзіць працу на гэтым важнейшым участку. Брыгада „43“.

„Ці чуе хто голас студэнца“

Адміністрацыя Менскага Політэхнікуму Сувазі зусім не рэагуе на допісы зьмяшчаныя ў васьцентавотце „Чырвоны сулзісты“. Вось прыклады. Ужо месцы два таму навед дырэктару тэхнікуму тав. Асядоўскаму рэдакцыя прывяла на расьледваньне тры допісы, але ён дагэтуль адказу на іх ня даў. Тое самае зьявіцца наглядзецца з боку сьекратара партыйнай

ячэйкі, які таксама на допісы якіх датычацца партыйнай арганізацыі, не рэагуе. У выніку усяго гэтага студэнты на пішуд у васьцентавоту.

Неабходна аднаведным арганізацыям занацца гэтым пытаньнем даць на руках тым, хто не адказвае на сьгналы друку.

Г. Фрмд.

Замест двух экзэмпляраў выпісваем 25

Комсомольская ячэйка колгаса „Чырвоная Саколішча“ (Расонскі раён) раней аўсім мала выпісвала газет, асабліва „Чырвоная Змена“ (на ўсю ячэйку два экзэмпляры).

Але зараз, у двухмесечніх расьпаўсюджваньня „Ч. З.“ ячэйка фарменным чынам штурмуе свой прарыв. „Чырвоная Змена“ вы-

пісвае 25 комсомольцаў, а таксама і беспартыйнага моладзь.

Посьпехі, дасягнутыя на час штурмавых месячнікаў, замацуюць і надалей.

Шлакоўскі.

Адказны рэдактар МХ. ПЛАТАУ.

Усім сябрам і камдытатам пленуму ГК, сакратарам іолектываў і ячэек Менскай арганізацыі ЛКСМБ

7-га ліпеня 1931 г., а 7 гадз. увечары ў памяшканьні клубу саўгандальскага (Комуістычная вуліца) АДКРВАЕЦЦА

ПАШЫРАНЫ ПЛЕНУМ

Менскага Гарадзкога Камітэту ЛКСМБ

ПАРАДАК ДНЯ: 1. Аб кантрольным Пленуме ЦК ЛКСМБ. 2. Аб выніках вясенняй пасеўнай кампаніі і задачх удзелу арганізацыі ЛКСМБ ва ўборачнай кампаніі і асенняй сьцебе.

Яўка сябраў і кандыдатаў пленуму, сакратароў колектываў і ячэек а б а в а з к о в а.

Уваход для сяброў і кандыдатаў пленуму на сваіх месцах, сакратарам колектываў і ячэек атрымаць білеты ў Гармае ЛКСМБ з 9 да 4 гадз. дня.

Сакратар Менгаркома ЛКСМБ ЯНОВІЧ.

7-га ліпеня, а 7 з пач. гадз. увечары ў памяшканьні клубу Леніна (Пасажырская) адкрываецца

УСЕБЕЛАРУСКАЯ НАРАДА ПРОПАГАНДЫСТЫХ

На нараду запрашаюцца: аспіранты БАГІ, мэтадыстыя Дому Комасьветы, курсанты курсаў комсомольскага актыву, АПО і іраўнікі вучобы комсомольскіх колектываў і ячэек Менску.

АПТ ЦК ЛКСМБ.

7-га ліпеня а 7 гадзіне увечары ў памяшканьні наўпрэдаста „Комсомольской Правды“ (Советская, 61)

СКЛІКАЕЦЦА ДРУГІ РЭЙД УДАРНЫХ БРЫГАД

„Штурмавікоў бяскультур'я—арганізатараў новага быту“ На нараду павінны зьявіцца ўсе брыгады „Комсомольской Правды“ гораду Менску.

Азвэра гэтага на нараду запрашаюцца прадстаўнікі ад ЦК ЛКСМБ, Гаркома ЛКСМБ, Гарсавету, аддзелу аховы здароўя і Жылсавету.

Паўпрэдаста „Момо. Правды“.

Беларускі Будаўнічы Інстытут

пачаў ЗАПУ ад жадаючых паступіць у лік прыём студэнтаў(рабочых, калгаснікаў, батракоў, беднякоў АСЕНЬНЯГА НАБОРУ. сяраднакоўіхдзяцей)

Пры інстытуце існуюць аддзяленьні: будаўнічае, дарожнае і электротэхнічнае. Прынята будзе 250 чалавек.

Заявы з анкетай і дакумантамі, згодна правіл прыёму (даведнік ІНА БССР, трэба накіраваць па адрасу: г. Менск рог Унівэрсытэцкай і Чырвонаармейскай, 42-8.

Дырэкцыя інстытуту.